

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 195/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Београд“ Београд, против туженог АА из ..., ..., ради дуга, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Краљеву и Првог основног суда у Београду, на седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Краљеву.

Образложење

Тужилац је као извршни поверилац поднео Основном суду у Краљеву предлог за извршење на основу веродостојне исправе дана 28.06.2011. године којим је тражио да се извршни дужник, овде тужени, обавезе да у року од 8 дана по пријему одлуке плати тужиоцу износ од 33.902,83 динара са законском затезном каматом и трошковима извршења. Основни суд у Краљеву је донео решење о извршењу на основу веродостојне исправе Ив 7972/11 од 28.06.2011. године. Решењем истог суда Ив 7972/11 од 13.03.2019. године сходно члану 547. ЗИО обустављен је поступак извршења одређен решењем о извршењу, јер је Други основни суд у Београду дописом од 25.02.2019. године вратио списе предмета овом суду имајући у виду да се у списима предмета не налази изјашњење по члану 547. ЗИО. Након изјављеног приговора извршног повериоца од 01.04.2019. године, решењем Основног суда у Краљеву Ив 7972/11 од 08.11.2019. године стављено је ван снаге решење истог суда Ив 7972/11 од 13.03.2019. године којим је обустављен поступак извршења. Након приговора извршног дужника од 06.10.2020. године, донето је решење Ив 7972/11 од 28.06.2020. године којим је стављено ван снаге решење о извршењу у делу којим је одређено извршење и одређено да се поступак настави као поводом приговора против платног налога. У наведеном приговору тужени је истицао приговор застарелости, али није истакао приговор месне надлежности. На рочишту за главну расправу одржаном дана 15.12.2020. године пред Основним судом у Краљеву тужилац је прецизирао назив тужиоца и остао у свему при тужби и тужбеном захтеву и истакао да су неосновани приговори туженог везани за задужење, док је тужени оспорио месну надлежност тог суда, наводећи да је његово пребивалиште на адреси улица ..., ..., на чијем подручју је месно надлежан Први основни суд у Београду и предложио да се Основни суд у Краљеву огласи месно ненадлежним.

Основни суд у Краљеву се, одлучујући о истакнутом приговору месне ненадлежности, решењем П 1515/20 од 15.12.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и списе је уз пропратни акт П 4477/21 од 22.03.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Краљеву.

Одредбом члана 19. ЗПП прописано је да се суд може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, и то најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.), односно ако се тужба не доставља туженом на одговор у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.). Такође, суд се може огласити месно ненадлежним и ако се не ради о искључивој надлежности неког другог суда, али у том случају само по приговору месне ненадлежности туженог, и то у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.), односно ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, а пре упуштања туженог у расправљање о главној ствари (став 4.). Одредбом члана 472. став 1. ЗПП прописано је да се у поступку о споровима мале вредности тужба не доставља туженом на одговор.

У конкретном случају, како је Основни суд у Краљеву, након што му је Други основни суд у Београду вратио спис ради доношења одлуке у смислу члана 547. ЗИО, донео решење којим је обуставио извршни поступак, затим решење којим је ставио ван снаге то решење по приговору извршног повериоца и наложио доставу решења о извршењу туженом, који је благовремено изјавио приговор против решења о извршењу у коме је истакао приговор застарелости потраживања, након чега је Основни суд у Краљеву донео решење којим је ставио ван снаге решење о извршењу и одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред парничним одељењем тог суда, пред којим је поступак настављен и одржано рочиште за главну расправу на коме је тужени истакао приговор месне ненадлежности, то се Основни суд у Краљеву није могао огласити стварно и месно ненадлежним, јер тужени приговор месне ненадлежности није истакао у приговору против решења о извршењу, већ након упуштања у расправљање на рочишту за главну расправу 15.12.2020. године, због чега је Основни суд у Краљеву наведеним поступањем засновао своју надлежност, те је сходно наведеном Основни суд у Краљеву коме је поднет предлог за извршење, и пред којим је кренула да тече парница, задржава надлежност за даље поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић